

184

184

D.W.F. EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.

VITEBERG.

I.C. 217.

SIGNAT. cl^occcxxiii.

SACRA SOLENNIA
BETHABAR - ENON-
JORDAN
MACHERVNTICA
DIE FESTO
MARTYRIO
IOHANNIS BAPTISTÆ
REPETITA

A

SAMVELE SEVERINI

V. D. M. HVNGARO.

Judicet ille, qui ad pronunciandum nullo odio, nulla offensione, nulla levitate ducitur. Ambrosius.

VITEMBERGAE
LITERIS VIDVAE GERDESIAE.
Anno M D CC XXXIII.

N. 22.

Lann. Alumnus. Bibliotheca
donat

Paulus Maior Cen. Hung.
ht. Biblioth. 1737
d. 20 Septembr.

PERILLVSTRBVS AC GENERO-
SIS DOMINIS,

D O M I N I S,

PERILLVSTRI DN. ALEXIO;
PERILL. DN. JOSEPHO,
PERILL. DN. ANDREAE
DE KOSTOLAN,

FRA TRIBVS GERMANIS,
VIRTUTE ET GENERE SPECTABILIBVS,

DOMINIS SVIS
GRATIOSISSIMIS
SACRA HAE^C

DEBITA PIETATE DEDICAT
AVCTOR AVLICVS CONCIONATOR.

177
DOLINAE
OIKEIA KAI KAIKHN
DOLINAE
DOLINAE
DE RICCI
DOLINAE
DOLINAE
DOLINAE
DOLINAE
SACRA HANC
DOLINAE
DOLINAE

PARS I.
DE
THEOLOGICIS DOGMATIBVS

CAPVT I.

DE
SCRIPTVRA SACRA

§. 1.

Datur verbum DEI Scriptum, fundamentum credendorum & agendorum. *Job. I, 17. Lex per Mosem data, Gratia & veritas per Jesum C. facta est.*

§. 2. Auctor huius verbī salvifici ipse Deus est, *Job. I, 33. qui me misit baptisare, ille mihi dixit.*

§. 3. Ministri, quibus sanctissimo Numinis uti placuit, sunt Moses, *Job. I, 17. Lex per Mosem:* Esaias, Malachias. *Job. I, 23: Ego sum vox clamantis:* & ultima hora ipse Dei filius, *Job. I, 18: Deum nemo vidit*

unquam, unigenitus filius ille enarravit.

§. 4. Dispescitur totum hoc verbum Divinum in duo summa Capita: Legem, qua imperat, & minatur, & Evangelium, quo homines lapsos invitat, & gratiam offert, *Joh. I, 17. Lex per Mosem, gratia & veritas per Jesum Christum facta est.*

§. 5. Nucleus universæ Scripturæ Sacræ JESVS Nazarenus est, sub Augusto natus, sub Tiberio celebris. *Matth. XI, 3: tune ille es, qui venturus erat, an alium expectare debemus.*

§. 6. Pertinet ergo hoc verbum ad omnes homines, voluntate Dei antecedente; *Deus vult, omnes homines salvos fieri. 1. Tim. II, 4.* et si voluntate consequente, solos credentes, salvet: *Joh. I, 12. Qui credunt in nomen ejus, iis potestatem dat,*

dat, filios Dei fieri. Et ubiunque
est hoc verbum non est inanis ali-
quis & vanus sonus, sed sapientia
& potentia DEI ad salutem, *Matth.*
*III, n. Luc. III, 16. baptisabit Spir-
itu & igne.*

§. 7. Traditionibus non scriptis
non est opus. Conscriptam habe-
mus Legem, conscriptum Evange-
lium, *Job. I, 17. Lex per Mosem,*
gratia &c.

§. 8. Scopus universæ Scripturæ
S. ex parte hominum primus, Fi-
des, ultimus, salus est, *Job. III, 36.*
Qui credit in filium, habet vitam
æternam.

CAPVT II.

DE D E O.

§. I.

Deuſ est unitrinus, unus in ef-
ſentia, trinus in personis,
A 4 *Job.*

*Joh. I, 33. qui me misit baptisare
(prima persona) super quem videbis
(secunda persona) Spiritum descen-
dentem (tertia persona.)*

§. 2. Est vero hic Deus, Pater,
qui ab æterno, in sinu suo, vere &
propriè gñuit filium, *Joh. I, 18.*
*Vnigenitus ille filius; qui est in sinu
Patris.*

§. 3. Nec minus Deus hic unus
in essentia, est Filius ab aeterno a
Patre genitus, Deus verus de Deo
vero, *Joh. I, 34.* *Ego vidi & testi-
monium dedi, quod ille ipse sit filius,*
Dei.

§. 4. Filius vero non factus sed
natus, non in tempore, sed ab ae-
terno, *Joh. III, 31:* *Qui desursum
venit, super omnes est, qui de Coelo
venit, super omnes est.*

§. 5. Idem Deus unus in essen-
tia, est etiam Spiritus S. a Patre &
Filio ab æterno procedens, *Joh.*
I, 32:

I, 32: *Vidi Spiritum descendentem,
quasi columbam de Coelo, & mansit
super eum.*

§. 6. Etsi vero Numen hoc
Coeleste aliqua ratione per natu-
ram innotescat, sufficienter tamen
ex sola reuelatione cognoscitur,
*Job. I, 18: Deum nemo uidit un-
quam, unigenitus filius ille enarra-
vit.*

§. 7. Ratio et Revelatio docent
Deum esse iustum peccatorum vin-
dicem, *Matth. III, 7: venturam
iram: sed & summopere miseri-
cordem, Matth. III, 2. appropin-
quavit Regnum Coelorum: hinc in
minis & promissis veracissimum,*
*Matth. III, 10: Quaelibet arbor non
ferens fructum bonum exscindetur,*
*Job. III, 28: Missus sum ante Mes-
siam.*

CAPV T III.

DE

P E C C A T O.

§. 1.

Integer vitæ scelerisque purus creatus est, ab hoc Sapientissimo Numine, homo, quem tamen seduxit serpens viperæ, *Matth. III, 7. Luc. III, 7. Progenies viperina.*

§. 2. Amisit itaque imaginem Divinam totum lapsum Genus humanum, naturamque, indolem & genus ex serpente antiquo obtinuit, *Luc. III, 7. Progenies viperina.*

§. 3. Per parentes enim ad liberos, ut anima, ita adiacens quoque animæ vitium propagatur l.c. *Progenies viperina.*

§. 4. Hinc a conceptione omnes homines obnoxii iræ Divinæ, & maledictioni. l.c. *Quis vos docuit evitare venturam iram.*

§. 5.

§. 5. Ut adeo totus mundus in peccato periclitetur, *Job. I, Peccatum mundi.*

§. 6. Qui de naturali propagatione animæ per parentes ad liberos dubitant, illi nec de peccato originis certi aliquid statuere possunt, accidens enim non est sine subiecto, *Matth. III, 9: Patrem habemus Abram. Progenies viperina.*

CAPVT IV.

DE

PATERNA DEI PATRIS DILECTIONE.

§. 1.

Pater ad amavit nos in dilecto Filio suo, *Job. III, 35. Pater diligit Filium.*

§. 2. Elegit nos ante iacta mundi fundamenta ad vitam æternam, promisit & dedit toti mundo Salvato-

vatorem *Job. III, 34.* Ille, quem
Deus misit.

§. 3. Mittit semper tabellarios,
qui voluntatem suam hominibus
annuncient, *Job. I, 23:* Vox clau-
mantis in deserto: & Sacra menta
administrent, *Job. I, 31:* Veni ba-
ptisans aqua ad testificandum.

CAPVT V.
DE
FRATERNA JESV CHRISTI
REDEMPTIONE.

§. 1.

Salvatoris nostri nomen JESVS,
cognomen Messias, seu Christus est, *Job. I, 17:* Gratia & veri-
tas per Jesum Christum facta est,
Job. I, 20: Ego non sum Christus,
Job. III, 28. Dixi, non sum Chri-
stus, sed eius præcursor.

§. 2. Est vero ille verus Deus
lumen de lumine, hoc est filius
Dei,

Dei, *Job. I, 18. 34*: *Unigenitus filius DEI*: ille ipse filius DEI, simul tamen ex Patribus secundum carnem, *Job. I, 27*. *Qui post me venit.*

§. 3. Hinc in unitate personæ homo Deus et noster unicus Salvator, *Job. I, 16*: *Ex plenitudine ipsius accipimus gratiam pro gratia omnes.*

§. 4. Communicata enim ei sunt secundum Humanam Naturam Idiomata Divina, *Job. III, 34*. Non enim ad mensuram Deus ei dedit Spiritum. Unde fluunt Idiomata, *Job. I, 36*: *Ecce agnus Dei*; Axioma, *Job. III, 35*. Pater omnia dedit in manus eius: Apotelesma, *Job. I, 29*: *Ecce agnus Dei, qui tollit peccatum mundi.*

§. 5. Hinc hic ipse est Propheta magnus, *Job. III, 32*: *Quod vidit & audivit, hoc testatur*; est sacerdos cum sacrificio, *Job. I, 29*:

Ecce agnus Dei, qui tollit peccatum mundi: est rex omnia regens, & gubernans, Job. III, 35. Pater omnia tradidit in manus Filii.

§. 6. Exinanivit se tamen, dum iure & Maiestate sua non est usus, Job. I, 26: *In medio vestrum stat, quem vos non nostis: & obedientia sua activa & passiva usque ad mortem crucis pro omnibus omnium hominum peccatis fecit satis, Job. I, 29. Ecce agnus Dei.*

§. 7. Revelabitur tamen gloria eius tum applausu & miraculis, Job. III, 30. *Illum oportet crescere: tum Sessione ad dextram Patris, Job. III, 35. Pater omnia dedit in manus Filii.*

CAP.

CAPVT VI.
DE
GRATIA SPIRITVS S. AP-
PLICATRICE.

§. I.

Parta per Christum beneficia per Spiritum Sanctum applicantur,
Matth. III, 16: Vidi Spiritum S. deſeendentem ſicuti columbam, Luc. III, 16: Baptiſabit vos Spiri- tū & igne.

§. 2. Vocat ad hæc beneficia Spiritus S. omnes, nolens mortem volens vitam. *Vox clamantis in deserto. Joh. I, 23.*

§. 3. Qui Spiritui S. non relinquentur, regenerantur in filios Dei, *Luc. III, 8. Poteſt Deus ex lapidi- bus excitare ſemen Abrahæ: con- vertuntur per poenitentiam in ve- ra contritione & fide ad Deum, Matth. III, 2: Agite poenitentiam, appropinquavit Regnum Coelorum.*

§. 4.

§. 4. Justificati sic sola fide, *Joh.*
III, 36: *Qui credit in Filium, habet*
vitam æternam: habent pacem cum
*Deo, *Luc.* III, 7. evitare venturam*
iram: certissimamque spem conse-
quendæ salutis æternæ. Qui cre-
dit in filium habet vitam æter-
nam.

§. 5. Quam electionem suam
& salutem, dum ex parte sua fir-
mam facere volunt, bonis operi-
bus ex insitione in Christum stu-
dent, *Mattb.* III, 8: *ferte fructus*
dignos poenitentia.

§. 6. Regenitos, conversos,
iustificatos intime secum unit my-
sterio magno Jesus Christus, *Joh.*
III, 29: *Qui habet Sponsam, Spon-*
fus est.

§. 7. Et ipse Spiritus Sanctus
templa sua non modo donorum,
sed & ipsius substantiæ approxi-
matione exornat & munit, *Luc.* III,

22: & descendit Spiritus S. corporali
specie sicut columba.

§. 8. Præter dona DEI sanctifi-
cantia dantur etiam ministrantia,
Matth. Luc. Job. Ego baptizo vos
aqua, ille autem baptisabit Spiritu
& igne.

CAPVT VII.

DE

MEDIIS SALVTIS.

§. 1.
Placuit sapientiae Divinæ hanc
gratiam certis externis signis
includere, *Matth. III, ii:* Ego ba-
ptizo vos aqua. Vox clamantis.

§. 2. Commune veteris cum no-
vo instrumento signum verbum
est, idque tam terrentis, accusantis,
ac damnantis legis, *Luc. III, 7.*
Progenies viperina: quam consolan-
tis ac confirmantis Evangelii: ap-
propinquavit Regnum Coelorum.

§. 3.

§. 3. Proprium Novi Testamen-
ti baptisma est, quod neque ab ho-
minibus, neque per homines inven-
tum, sed ab ipso Numine primum
traditum est hominibus *Job. I, 33.*
qui me misit baptisare.

§. 4. Nihil illud ex se, sed o-
mnia ex Christo & lytro eius San-
ctissimo operatur & confert, *Matth.*
III, 11: Ego baptizo vos aqua, qui
post me venit, fortior es me.

§. 5. Operatur enim fidem per
applicationem Christi, & propter
Christum cum homine unitum uni-
versam salutem confert, *Matth.*
III, 11. Ego baptizo vos aqua in poe-
nitentiam. *Job. III, 15. 16. 36.* qui
credit in filium habet vitam æter-
nam.

§. 6. Unde baptisati Regeniti in
filios Dei ferunt fructus filiis Dei
dignos ut conformatur imagini
DEI, & renuncient ipso actu vo-
lunta-

Iuntati Diaboli, *Luc. III, 8*: *Ferte
fructus dignos poenitentia.*

§. 7. Occasione ergo baptismi,
baptisandis, corruptio omnium vi-
rium, verbis durioribus, tum ob
eos ipsos, tum ob alios, declaran-
da erit. *Progenies viperina.*

§. 8. Baptismus Johannis cum
Christi & nostro specie idem est,
Matth. III, 14. *Ego a te debedo ba-
ptisari, & tu venis ad me.*

CAPVT VIII.

DE E C C L E S I A.

§. I.

Est coetus quidam a reliquis di-
stinctus populus Dei, est ve-
ra a Deo evocata & collecta Eccle-
sia, *Matth. III, 9.* *Arabam & filii.*

§. 2. Signum veræ huius Eccle-
siæ ab initio mundi ad finem dura-
turæ cognoscendæ ultimario uni-
cum

cum est: pura verbi Divini prædicatione, Job. III, 33. qui acceperit eius testimonium, signavit, quod Deus verax sit.

§. 3. Neque tamen ita alicui Genti, vel loco alligata est, ut non aliorum transferri possit, Matth. III, 9: *Ne velitis dicere apud vos: Patrem habemus Abraham, potest enim Deus ex lapidibus excitare Semen Abrahæ.*

§. 4. Immo dum ingratum & inutilem illum populum, cui sua mysteria credidit, conspicit, candelabrum suum movet, hominesque illos temporalibus & æternis poenis relinquit, Matth. III, 10: *Jam securis ad radices arborum posita est, omnis arbor, quæ non fecit fructum bonum excindetur & mittetur in ignem.*

§. 5. Sicut autem corporis unius, unum tantum caput est, ita sponsa unico

unico gaudet marito & domino;
Zob. III, 29. *Qui habet sponsam*
sponsus est.

CAPVT IX.

DE

MEMBRIS ECCLESIAE.

§. I.

Datur status hominum peculia-
ris, qui doceant, & Sacramen-
ta adiministrent, ex institutione Dei;
Zob. I, 31: *Ut manifestaretur ille*
Israeli propterea veni ego baptisans
aqua.

§. 2. Atque hic instruclissimus
etiam nemo currere debet, voca-
tio enim externa est necessaria,
Zob. III, 27: *Non potest homo acci-*
pere quicquam, nisi fuerit ei datum
de Coelo.

§. 3. Debet ministerium verbi,
Magistratui quoque Divinam in-
culcare voluntatem, nec minus
poenas

poenas imminentes ob oculos ponere, praesentes applicare. *Marc. VI, 18: Non licet tibi habere uxorem fratris tui.*

§. 4. Neque enim Ecclesia abrogat Politiam, sed sustentat, & promovet, *Luc. III, 13. 14. Nihil amplius, quam constitutum est, accipiatis. Contenti estote stipendiis Vestris.*

§. 5. Etenim Magistratum gere-
re licet superiorem & inferiorem,
licet gerere bellum. *Contenti esto-
te stipendiis.*

§. 6. Ex plebe tamen ut pluri-
mos elegit, ita vocat & salvat Spi-
ritus S. *Joh. I, 23. Vox clamantis
in deserto.*

CAPVT X.

DE NOVISSIMIS.

§. I.

Post resurrectionem mortuorum
piorum & impiorum iudicium
ulti-

ultimum & universale celebrabit
JESVS CHRISTVS filius DEI,
Matth. III, 12: Ventilabrum in ma-
nū eius.

§. 2. Pii ibunt in vitam æternam,
& gaudium perenne. *Congregabit*
triticum l. c.

§. 3. Impii in mortem æternam
perpetuosque dolores *l. c. Paleas*
comburet igne inextinguibili.

PARS II.

DE

BAPTISMATE JOHANNIS.

§. I.

Non modo ad docendum, sed
& ad baptisandum mitteba-
tur Johannes, unde omnibus Ba-
ptista audire consuevit. Atque hic
conspiciendam sese nobis offert,
res, quam vocant, terrestris, quam
ad Dei mandatum usurpabat Johan-
nes. Aqua hæc fuit naturalis, quam
fontes,

fontes, fluvioli & Jordanus copiose suppeditare poterant. Neque enim aliis liquor huic sancto instituto a DEO destinatus, hominibusque demandatus est, quam ille omnibus communis & consuetus, cuius ubique facile participes reddi possent homines. Aberant itaque apud Johannem præter aquam simplicem, & naturaliter puram omnia alia artificialia, abesse ibi quoque debebunt, ubi baptisma Johannis & Christi sine inquitamentis administrandum erit.

§. 2. Vidimus vehiculum, vidi mus rem terrestrem, iam inspiciendum erit, quid vehat vehiculum, & quæ cum re terrestri coniuncta sit res Coelestis, videamus in quam rem baptismi Christiani coelestem. Notat enim quosdam, qui rem coelestem Baptismi plane negant, *D. Georg. König in Casibus Cate-*

Catecheticis p. 239. ad hunc modum:
Eorum vero sententiam, qui dicunt:
cum habeamus materiam terrenam in
hoc sacramento necessariam, item
formulam baptisandi, nec non pro-
missionem de regeneratione, de cete-
ro, quantum materiam coelestem at-
tinet, non oportere nos anxie inqui-
rere, sed eo contentos vivere, quod
baptismus se habeat instar instrumen-
ti moralis, acutioribus ventilandam
relinquo. Qui illi sint, aut fue-
runt, in proclivi est coniicere.
Verum rectissime pronunciat feli-
cissimus sacrarum literarum inter-
pres, genuinusque Lutheri disci-
pulus, Wolfgangus Franzius, Disp.
Theol. Vittemb. T.II. p. 748: Theo-
logos Augustanæ Confessioni addi-
ctos confiteri omnino cum aqua con-
currere rem aliquam coelestem ae
Divinam, licet in specialissima eius
determinatione exprimenda non o-
mnes

B

mnes

mnes inter se conveniant. Ecclesia enim Evangelica duo sibi æqualia credidit Novi instrumenti Sacra-
menta, quorum utrumque æque rem terrenam ac etiam coelestem possideret. Et cum sufficienter constet, dari rem terrestrem, simul tamen etiam Coelestem in Venerabili S. Coenæ Sacramento, definienda quoque erit res Coelestis baptismi, ne Sacramentum, vere & proprie, tantum unum, ne imparia, ratione virtutis, duo, ne plura alia admittantur, neque adversariis, contra quos hucusque argumenta, ex duobus tantum Sacrementis, in omnibus similibus petebantur, ansa detur calumniandi B. LUTHERVS, ut unionem liquidissime asseruit particulis: IN & CVM, quibus alioquin Unionem intimam inter Panem & Vinum, atque Corpus & Sangvinem Christi exprimere

inere soleamus, non extrinsecam,
sed intrinsecam: ita rem terrestrem
æque ac coelestem expresse his in
Catechesi nominavit verbis p. 376:
Baptismus non est simpliciter aqua;
sed aqua Divino mandato comprehen-
sa, & verbo Dei obsignata. Aqua
certe res tantas non efficit, sed ver-
bum Dei, quod IN & CVM aqua
est. Aquam enim rem terrestrem
nominat, Coelestem verbum
Dei, seu Evangelium (Semen mu-
lieris conteret caput serpentis) in-
culcans. Media igitur salutis ve-
hicula sunt, quae advehere id de-
bent homini, quo caret, & quo
obtento, servetur. Duplex au-
tem est officium, mediorum, salutis,
exhibitivorum, verbi & Sacramen-
torum: primum quidem offerre
λύτρον pro peccatis sufficiens;
alterum vero, propter illud, of-
ferre salutem & Coelum, quod of-

B 2 ficium

ficiū media gratiæ omnia ita exqui-
site habere, & exercere debet, ne al-
terutro deficiente, mediorum sa-
lutiſ titulum & nomen fruſtra ſibi
vindicent, cum, ſi utrumque non
adferant, homini nihil proſint.
Quæ enim ratio mediorum exhi-
bitivorum, eadem quoque mediæ
apprehendentis, ſeu fidei eſt. Nifi
enim datum fuerit homini, per me-
dia, λύτρον, & ſatisfactio pro pecca-
tis promiſſa vel praefita, absque
λύτρῳ nec ſalutem, nec Coelum,
ſibi, peccator, promittere poterit
unquam. Atque hoc λύτρον, cum
non ſit aliud, quam AGNVS DEI,
ab initio mundi, occiſus, & ſatisfac-
tio Christi promiſſa & praefita ap-
plicata, hanc omnia media ſalutis
ferre, & conſerre homini pecca-
tori prium & ante omnia eſt ne-
ceſſe. Nec de hoc dubitare nos
ſinit, medium ſalutis, quod ver-
bum

bum Evangelii nominamus: *Genes.*
III, 15. Job. III, 16: *Semen mulie-*
ris conteret caput serpentis, *Ut fi-*
lium suum unigenitum daret;
quippe cum hoc, primum $\lambda\acute{\tau}\varphi\sigma\nu$
nominet, tum seriem beneficio-
rum & ubertatem ex eo proma-
nantem commemoret. Et hoc
ipsum $\lambda\acute{\tau}\varphi\sigma\nu$ præsentissimum in
omnibus mediis salutis, in Sacra-
mentis, singulari & eminenti mo-
do cum re terrestri unitum, a tem-
pore Irenæi *) Christianis, rei coe-
lestis nomine, venire solet, nec
enim aliud rem coelestem, quam
 $\lambda\acute{\tau}\varphi\sigma\nu$ exhiberi solitum in sacra

B 3 Domi-

*) Occasio huius locutionis repetenda est
ex Irenæo, qui dixit Sacramentum S.
Coenæ confistere ex re coelesti & re
terrena, *Job. III, 12. τὰ ἐπίγεια, καὶ*
τὰ ἐπουρανία Salvator commemorat.

Domini Coena, Corpus sanguinemque Christi, nominavit beatus Pater. Omnia enim optime, omnium Sacramentorum in genere, res coelestis, Christus REDEMTOR, seu satisfactio Christi statuitur. Si enim aliquam virtutem habebant Sacra menta Veteris Testamenti reconciliandis cum DEO hominibus, hoc est regenerandis, iustificandis, renovandis, & glorificandis, quis haec absque satisfactione Christi applicata, ceremoniis quibusdam externis adscribe ret? cum utробique, sanguinis effusio sanguinem expiatorium, & Λύτρον notans, demandata fuisset. In Sacramento Eucharistiae Λύτρον hoc & satisfactio Christi palpanda se nobis offerunt, & concedunt: est enim in specialissima determinacione Corpus Christi pro nobis in mortem datum, profususque largiter sanguis,

sangvis, adeoque unica satisfactio Christi. Neque aliter res se habet cum Sacramento Baptismi, habet illud non minus rem Coelestem, Job. III, 3. *avolev de super*^{*)} quam terrestrem, absque illa enim si foret, nullam secum vehere posset, quam homini propria carenti, donaret, iustitiam: nullum pro peccatis λύτρον, ut adeo homo destitutus dono satisfactionis alienæ, dum nihil apprehendere, quod iustitiae Divinæ demonstrare, et in quo ultimo recumbere posset, in æternum de salute sua desperare deberet. At bene est, Baptismus

B 4 enim

^{*)} Nativitas sphæræ inferioris est ex Parentibus peccaminosis, unde caro de carne: Nativitas autem sphæræ superioris est ex Christo Domino de coelo, quem qui receperunt, dedit eis potestatem, filios DEI fieri, Job. I, 12.

enim non minus salutis medium
est, quam alia: offert siquidem ille,
primum quidem satisfactionem
Christi, deinde vero universa et-
iam bona ex hoc fluentia, ut adeo
hic quisque reperiat, tum in quo
fiducialiter recumbat, tum quod
abundantissime accipiat. Ut au-
tem in sacra Domini Coena **λύτρον**
primum a Christo applicatur: *Co-
medite, bibite, nominatur: Corpus
meum, Sangvis meus, tum demum
satisfactionis huius copiosissimus
fructus promittitur: in mei com-
memorationem, Matth. XXVI, 26: ita
in Sacramento Baptismi utrumque
ad sit, & offeratur, oportet, si ex
eius applicatione homo renasci,
iustificari, & salvati debeat. Fi-
des enim nunquam producetur,
nunquam firmabitur, si fidem ob-
iecto suo, vel in productione, vel
in Confirmatione, privaveris. Dum
ergo*

ergo obiectum hoc fidei, *λύτρον*
Christi pro nobis solutum investi-
gandum est in Sacra Coena, cur in
Baptismo res ista Coelestis vel ne-
ganda penitus, vel non anxie in-
quirenda foret? sine qua præsentis-
sima, nunquam aqua hominem
D E O reconciliabit, vel a pec-
catis mundabit. Sine effusione
enim sanguinis, hoc est, sine
morte, non fit remissio pecca-
torum, *Ebr. IX, 22.* Ubiunque
ergo iustificamur, ibi præsentissi-
mam, applicata inque, animis no-
stris, satisfactionem Christi, rei ter-
renæ unitam credamus, necesse est.
Præsens enim est Christus in Ba-
ptismo, non externe tantum, insti-
tutione, merito & promissis, sed
& interne, ipsa substantia satisfa-
ctionis suæ, quam IN & CVM
aqua homini peccatori condonare
allaborat. Quod si enim absque
satisfactione sua regenerare, & sal-

vare per aquam nos valuisse, (positiva aliqua virtute absoluto decreto) sane neque pro nobis mortuus fuisset, neque applicacionem meriti sui tantopere urgeret. Et in regno quidem naturae instituit Deus serpentem æneum, qui sanaret i^ctos a serpentibus, mundavit etiam Naamanum aqua fluviali, sola voluntate & omnipotencia sua; quis autem haec, vel Sacra menta diceret, vel talem Sanationem in regno Gratiae sine λύτρῳ possibilem Deo esse ineptire vellet? Neque constat, quid velint, qui rem Coelestem in Baptismo negant, quando non aquam, sed virtutem Dei cum aqua coniunctam, regenerationem operari vociferantur. Virtus enim illa Dei vel est in Christo, vel extra eum: Si extra Christum, erit essentialis Justitia iustificans, Osiandri, vel ab solu-

solutum aliquod decretum, extra Christum non est salus: Si in Christo, virtus illa Dei est ipsa satisfactio Christi, & $\lambda\Upsilon\tau\rho\nu$, extra hanc enim nulla reperitur in Deo virtus salvandi lapsos in peccata homines. Neque est, cur dissensionibus Theologorum offendamur, cum eadem omnium mens sit, et sententia, & verbis tantummodo varient, dum alii generalissimis, *) alii strictioribus terminis rem Coelestem Baptismi enunciant.

Absque

*) Res Coelestis baptismi nimis oblique dicitur S. S. Trinitas, Spiritus S. & verbum DEI, cum nullum horum sit pretium redēmptionis pro captivo: proprius ad $\lambda\Upsilon\tau\rho\nu$ accedunt, qui vel sanguinem vel aquam ex latere Christi profusam, rem Coelestem Baptismi aiunt.

que ambagibus, clarissime, Bapti-
smi Johannis, nostrique, res coele-
stis, Christus Redemtor, mortuus
& resuscitatus, seu mors & resur-
rectio Christi dicitur, ita ut satisfa-
ctio Christi in baptismo applicata
specialissime per mortem, & re-
surrectionem Christi determina-
tur. *) Uti enim in sacra Domi-
ni Coena, satisfactio illa in genere,
in specie fuit Corpus & Sangvis
Christi: ita eadem in baptismo
spe-

*) Articuli Visitatorii Art. III. de Bapti-
smo Thes. 3. rem ipsam ita exprimunt:
omnes, qui in Christum Jesum bapti-
zati sunt, in mortem eius baptisati
sunt, & per baptismum cum ipso in
mortem eius consepulti sunt, & Chri-
stum induerunt. Piis confessoribus,
Christus mortuus & sepultus, vestis il-
la est, quam homo nudus IN & CVM
aqua accipit in Baptismo.

specialissime per mortem & resur-
rectionem Christi determinatur.
Hinc in Baptismo cum Christo
morimur & resurgimus, *Rom. VI,*
3. 4. 5. Colos. II, 12. Tit. III, 5. 6.
Gal. III, 27. Dicet aliquis : ex
his locis facilius probari posse re-
novationem necessariam , quam
Baptismi rem Coelestem ; respon-
deo : Cuicunque rei adscribitur
effectus Baptismi mediatus , illi
competit & immediatus ; at mor-
ti & resurrectioni adscribitur effe-
ctus mediatus , nempe renovatio,
Er : illi etiam competit immedi-
atus , nempe regeneratio. Quem-
admodum autem in Sacramento
Eucharistico sub specie Panis Cor-
pus , sub specie Vini Sangvis Christi
nobis offertur : ita in Baptismo cum
aspersione , immersione , mors , cum
reditu , resurrectio Salvatoris nostri
nobis conferuntur , & donantur.

B 7

Quod

Quod cunque enim per signa exter-
na exhibitia significatur, *) illud &
immediate applicatur, & est res,
Sacramentorum, coelestis, hoc est
corpus, hic est sanguis II. cc: At
in Baptismo per immersionem
mors, per redditum, resurrectione
Christi significatur, Ergo mors &
resurrectione Christi, & immediate
applicatur, & est res, Sacramento-
rum, coelestis. Et haec divitiae
spiritus non Baptismo denegandae,
sed publice afferendae, nostroque
simul & Johannis Baptismo vindi-
candae erunt constanter.

§. 3.

*) Significationem urgent Chrysostomus
Tom. III. hom. 24. in Johan. Augusti-
nus Serm. IV. de Symbolo. Ambros.
Lib. II. de Sacram. C. VII.

§. 3. A materia Baptismi Johannitici progrediendum erit ad formam, attendendumque verbis & rebus, quibus ministrabat Johannes. Verba initialia, *Mattb. III, ii.* ipse indicat: *Ego vos baptiso aqua*, quod enim omnibus dixit, id singulis etiam repetuisse est censendus; Essentialia *Job. I, 53.* designat, ut adeo Salvator, *Mattb. XXVIII.* Formulam Johannis solenniter tantum repetat, & discipulis inculcet. Ad rem ipsam, quod attinet, immersione baptizasse Johannem omnes docent, cum hac ratione omnium exquisitissime mortem & resurrectionem Christi repræsentare voluerit. Neque tamen dubitare nos finit status N. Testamenti, Johannem etiam aspersione, administrasse baptismum. Ut enim credibile haud est, nullum fuisse moribundum

dum toto tempore Baptisini Johannis, qui illud expetiisset: ita certissimum est Johannem talibus ita occurrisse, ut, prout erant capaces, vel aspersione, baptisarentur. Utrumque enim Baptismus significat, *Luc. X, 38.* Utrum vero semel tantum, an iterum & tertio merserit, non docent Evangelistæ, sine dubio id libertati eius fuit relictum, ut omnia fieret omnibus. Canon Apostolicus L. trinam sanxit, quam ordinariam fuisse, primitivæ Ecclesiæ Patres, docent.

§. 4. Tandem, quid operatus sit Baptismus Johannis, definendum restat. Cum adultis res erat Johanni potissimum, qui initium vitae Spiritualis consecuti, non amplius regenerandi fuerant. Hos per Baptismum in Fide
&

& gratia Divina confirmabat, donis Spiritus Sancti cumulabat¹, atque, ut bono animo, usque ad finem vitae, essent, regnumque Coelorum perpetuo possiderent, efficiebat.

F I N I S.

PLVRIMVM REVERENDO
DN. SAMVELI SEVERINI
V. D. M. HVNGARO

S. P. D.
CHRISTOPH. HENRICVS
ZEIBICHIUS, D. P. P.

Male ageretur cum fidis divini Verbi, apud Hungaros, Ministris, siquidem G. ARNOLDI & stare, & cadere auctoritate deberent. a) Ille namque, tametsi negare non possit, mox, a renata Evangelii luce, Vitembergam confugisse Panniae filios, & veritatis, redeuntis nunc

a) Hist. Haer. P. II. L. XVI. c. 7. §. 22. p. 73.

nunc feliciter, testes, *Martini Cyriacum*, Leutschoviensem, Rectore apud nos *Melancthone*, A. 1522. Albo Academico insertum; b) A. 1524. postea, *Dionysium Linckium*, & *Balthasarem Elebergium*, quibus addo *Steph. Kopaczium*, *Michael. Szarai*, *Marcum Pempflingerum*: Postea tamen, nubilis cum primis, post A. 1670. temporibus, quae Nobiles, Pastores ac Scholae Ministros graviter afflixerunt, abductos scilicet ad gravissimos labores, fustigations, imo, ad triremes quoque; c) Inculpationes demum ARNOLDI incipiunt, qui omnem hic culpam, pro more, in verbi divini Ministros coniicit, quorum scilicet, terrae

b) SECKENDORF. *Lutheran.* L. I. §. 39. vr. 6. p. 241. c) Conf. Histor. Diplomat. MSta, de Statu Relig. Evang. in Hungaria, in Nov-Antiq. 1709 p. 231. seqq. A. 1710. p. 337 seqq. Historia Reformat. Eccles. in Hungar. a Lampia locupletata, L. II. p. 50. seqq.

rae deliciis captorum, negligentia,
offensionis plenissima vita, agri po-
tius, quam muneric, cura, hostibus
convitiandi, expellendi, pingvibus-
que spartis inhiandi, occasionem
dederint amplissimam. d) Ast enim,
vituperari ab ARNOLDO, lauda-
ri est, ac meruisse de Ecclesia, pree-
sumitur merito, qui huic iniquo
rerum, in puriori cumprimis Ec-
clesia gestarum, aestimatori quam
maxime fordanet. TV, SEVERINE
optime, qui hic τὰ σοιχῆα τῶν λο-
γίων τὰ Θεοὺς egentibus pandis, hoc
simul peculiari studio agis, ut Sa-
cra *Ioannis Baptistae*, in quibus
etiam Augustanae nostrae Confessi-
onis gloria cumprimis eluxit, in fa-
stis nostris, nova quasi animi reli-
gione notes. Applaudimus vel hoc
nomine TIBI, quod ἐνάγεσθον illum

τὰ

d) ARNOLDVS l. c. P. II. p. 428. seqq.

τὸς Χριστὸς, e) pro more Alcibiadis
Silenorum, extus miserum, intus
excellentissimum, quorsum ab ipso
refertur ERASMO, f) Doctorem,
nemini, nedum Aristoteli, compa-
randum, g) Horizontem N. T. de
cuius rebus exponere ex instituto,
cum BVTTNERO, in inquisitione
in Historiam Ioannis Baptiste, &
WASEWIZIO, in Turture Ioanneo,
van TILL, qua Chronologica, WIT-
SIO, MERKENIO, in Aurora N.T.
imo & PERIONIO ac PAPEBRO-
CHIO, in Aetis Sanctorum, CELLA-
RIO & LAMYO, qua carcerem &
supplicium, placuit, commemora-
re pae reliquis, maximique sicut ho-
minum celebrare memoriam novo
stu-

e) Matth. XI, 7. seqq. Rom. XIV, 18. Col.
III, 20. Ebr. XIII, 21. f) Chiliad. III. Cest.
3. Adag. I. p. 539. B. Carpzov. *Offa virent.* I.
p. 1005. g) Theologi Colonenses Aristote-
lem Christi in naturalibus, uti Ioannem in gra-
tuitis, Praecursorem vocabant. GEISSII Sitten-
Lebre, p. 221.

studio nitaris. Meretur hoc excellentissimus inter Θεοδρόμους, h) de cuius temporibus antiqui gaudent; καὶ γὰρ ἡμεῖς ζωὴν ζησόμεθα; i) Meretur, μέγας καὶ εὐαγγελιστὸς ὁ πρόδρομος, ut CYRILLO Ioannes audit, sicariis Herodis mire ereptus, k) & IVSTINI MARTYRIS elogio, Χριστὸς πρώτης Φανερώσεως κήρυξ, qua σκληροδίαιτον, prae aliis memorabilis; l) Meretur *le petit grand homme* (Luc. I. 66.) quo nomine nuper *Don Claude del Valle y Hernandez* puerum, mature excellentissime doctum, Dux Cenomannensis appellitabat, m) quem efferramus, hoc nostro cum primis tempore,

h) IGNAT. Ep. ad Smyrn. c. XI. p. 12,
FERRARIUS, de antiqu. Epistol. Ecclesiast. gene-
nere L. III. c. 4. p. 13. 134. i) Sir. XLIX,
II. k) Commentar. in Ioh. I, 15. Conf. CA-
VE Vit. Apost. p. 127 seqq. l) Dialog. cum
Tryph. p. 1268. Conf WITSII Miscell. L. I.
c. 21. p. 297. m) Lettre écrite de Paris au
sujet de Don Claude. &c. &c. inde Nova erudit.
Lips. A. 1732. p. 886.

pore, ubi rem, iniquitatis plenissimam, nonnulli iudicant, Festum Ioannis, quod nos, non tam ob ipsius personam, quam redditia, huius Natali, Ecclesiae divina Prophatarum de Christo vaticinia, servamus, festo celebrare ritu; Qua tam divini cultus omissione, qui rus habitant, ignari, occasione discendi notabili privantur, nec sine dubia conscientia, laboribus, hac die communibus, indulgent. n) Nec Proaedrias nos moveamus, Ioannem Baptistam inter, & Evangelistam, certamen, quod de suis, cum fecerint hoc, in Lusitaniae quodam Coenobio, A. C. ZALVSKI memorat. o) Nec de digito Joannis, ubi sit? qua spica corona eius, circa mes-

n) *Effusa hic convitia vide in DAVT. Meditat., 27. Conf. PHILAL. IRENOPHILI Untersuchung, wegen der Union, p. 111. seqq.*
Nov-Antiq. A. 1725. p. 763. o) *Ex Epistol. eius Historico-Famil. Bücher-Saal. P. XXVI. p. 93. seq.*

messem, coronandum sit simulacrum? quibus forte draconibus me deantur igniculi IOANNEI? neque de solenni εὐρέται capitis, vel exaltatione corporis Ioannei, aut aliis eius corporis, quae supersint, partibus, multum laboramus; has sane THEODORITO & PHILOSTORGIO memorantibus, Iuliani tempore, Pagani, bestiarum ossibus permixtas, concremarunt dudum, ac cineres disperserunt. p) Innoxios ergo servas, nobiscum, SEVERINE, Baptistae maximi honores, nulli alias, ex muliere nato, tribuendos. Hos sane nec *Don Jean d' Austria* capiet, ob insignem licet victoriam contra Turcos, vel a Pontifice ipso, ex *Ioh. I. 6.* compellatus: Erat bomb
mis

p) DORSCHEVS, *in Pentad.* p. 355. TILLEMONTIVS, H. E. T. I. P. I. *ad Ioannis nostri vitam.* HVNNII *Apostaf.* p. 629. 633. HEINECCII *Ecc Gr. III.* p. 205. 234. DN. DEYLINGII *Obs. III.* p. 196. 207.

missus a DEO, nomen eius IOANNES;
Nec Iean des Maresſts S. Serlin, quem
Simon Morinus, d. II. Febr. A. 1662. Prae-
cursorem suum, (quandoquidem se pro-
filio DEI ipſe habebat) vereque resufci-
tatum Ioannem Baptiſtam, declarabat. q)
Sordent haec nobis merito Fanaticorum
ſomnia, qui, quo tandem ruant, manife-
ſto ſic argumento docent. Sed enim, VIR
REVERENDE, abrumpo, ne requiſita a
me epiftola modum excedat. Sit Domi-
nus TECUM, & cum Ecclesia Veſtra, ve-
ritatis, perire nesciae, obſervantissima.
Muro igneo, coeleſtium Excuſiarum,
iſſultibus quibusvis ſuperiorem, ean-
dem perpetuo cingat, antiquae ſemper,
quae Vitembergae floret, doctrinae, cum
filiis innumeris, ſodalem. TV vero &
Hungariae litteratae, quam DAN.
CZVITTINGERVS dedit, inſereriſ
merito, & Veritatis ſimul Testium cata-
logum augebiſ feliciter & ornabiſ. Scri-
bebam Vitembergae Saxonum, d. XII.
Decembr. cīo iō cc XXXIII.

q) B. CARPZOV. *Lanx satur.* p. 658.
Magnifici LOESCHERI *Decim. IV.* p. 153.
ſeqq.

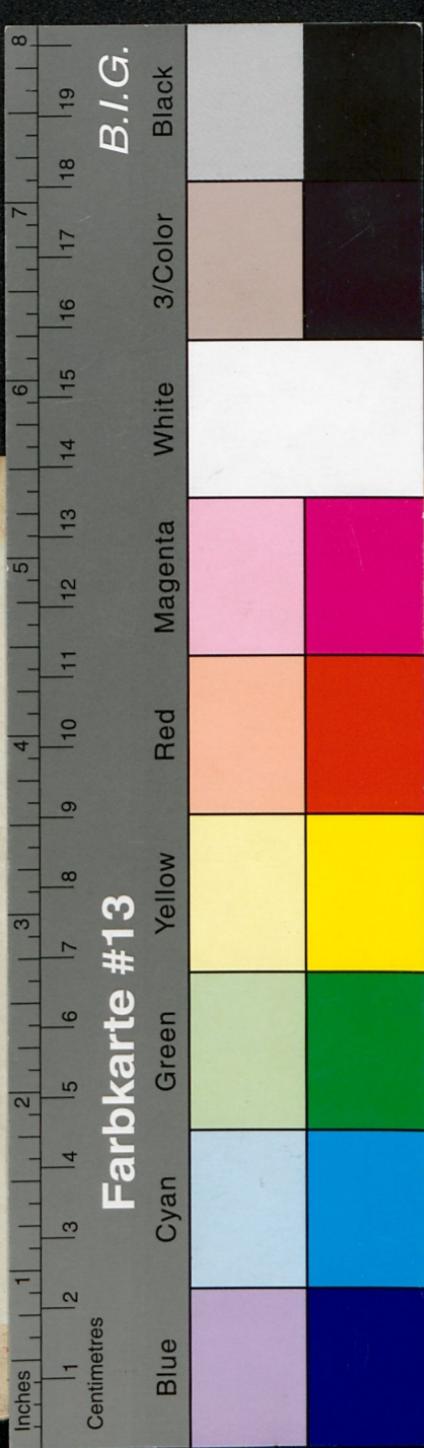
(X226 0044)

Z

8.
3.

Farbkarte #13

SACRA SOLENNIA
BETHABAR - ENON-
JORDAN
MACHERVNTICA
DIE FESTO
MARTYRIO
IOHANNIS BAPTISTÆ
REPETITA
A
SAMVELE SEVERINI
V. D. M. HUNGARO.

Judicet ille, qui ad pronunciandum nullo odio, nulla offensione, nulla levitate ducitur. Ambrosius.

VITEMBERGAE
LITERIS VIDVAE GERDESIAE.
Anno M D CC XXXIII.

N. 22.